

på, om det ikke er nødvendigt ikke kun at skabe den totale frihed, men også at kigge på nogle af de klausuleringer og de konkurrenceforhold, der er, sådan at man undgår at blokere for, at andre kan overtage en industri, som en virksomhed har nedlagt? Og her taler jeg altså ikke om en unaturlig industri i et landområde, men netop om mejeridrift, som efter min opfattelse er noget, som den fremtidige bosætning og beskæftigelse bør bygge på, i den udstrækning det er muligt at genetablere følgeindustrier i landdistrikterne. Vil hr. Langkilde være med til at kigge på det forhold?

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det første spørgsmål, der blev stillet, gik på butikernes åbningstid og en lukkelov, som ikke er nogen lukkelov.

Jeg tror netop, at de små butikker, de små forretninger, kan tilpasse sig lynhurtigt til udviklingen og kundernes ønsker. På den måde har de en langt større konkurrencemæssig fordel end de store. Man kan ikke holde et Bilka åbent i 24 timer i døgnet 7 dage om ugen. Der vil simpelt hen ikke være økonomi i det. Det er deri, fordelene ligger for den lille butik, der kan danse som en sommerfugl, mens den store forretning må bevæge sig som en bjørn, og derfor skal vi lade sommerfuglen baske frit rundt i det danske land.

Og så blev der spurgt, hvad Det Konservative Folkeparti har gjort i forbindelse med oprettelse af storcentre.

Dertil vil jeg sige, at miljøministeren jo har udsendt en meddelelse, hvori han har sagt, at han vil stoppe oprettelse af nye storcentre, osv. Vores udmelding var dengang, at det faktisk er amterne, der har den opgave at styre det, og at amterne er gode til at løse den opgave; så det synes vi ikke der er behov for at ændre. Men det var altså ikke flertallets holdning herinde.

Så vil ministeren altså afgøre, hvor det ene skal være, og hvor det andet skal være, og om der overhovedet skal være noget. Der er vi meget nervøse for at pålægge en minister at være så meget overdommer på det her område, at han skal bestemme, hvor der skal være købmansbutikker, og hvor der ikke skal være det, for så pådrager han sig jo også et ansvar over for dem, der så får lov til at etablere sig, og dér synes vi, der skal være nogle meget stærkere skel mellem, hvad de forskellige myndigheder påtager sig.

Men der er et udvalgsarbejde i gang, og vi vil gerne se på, hvad der kommer ud af det, og så må vi jo se, om der kommer nogle beregninger. Vi har jo haft en lang trafikdebat, der netop viser, at vi er ret uvidende på området, og SF's ordfører var så venlig at gøre mig opmærksom på, at der kun er en undersøgelse fra Kalmar. Vi har ikke nogen danske undersøgelser, og det vil vi gerne have.

Til slut vil jeg lige sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at grundlæggende må en virksomhed have lov til at forringe sin værdi på den måde. Men jeg kan godt se, at hr. Bent Hindrup Andersen har fat i noget, og jeg foreslår, at vi ser på det i Miljøudvalget.

Kristen Touborg (SF):

Når det går godt her i landet, går det rigtig godt ude på landet – sådan lyder det overordnede budskab optimistisk fra indenrigsministeren vedrørende landdistrikternes fremtid.

Den påstand, som ministeren fremlægger i en artikel bragt i bl.a. Lemvig Folkeblad i forrige uge som opvarmning til dagens forespørgselsdebat, forekommer mig at være lige lovlig flot. Dels fordi ministerens grundlag forekommer ret tyndt.

Det består af to elementer:

For det første, at den generelle økonomiske politik skulle være særlig gavnlig for landdistrikterne, idet man her har oplevet et større fald i ledigheden end i resten af landet. Og så er det i øvrigt blevet lettere at opnå realkreditlån, siger ministeren.

For det andet en handlingsplan for udvikling af landdistrikterne til 17 mio. kr. pr. år.

Det er ikke så imponerende fremtidsvisioner, synes vi, men handlingsplanen er god nok som et forsøgs- og udviklingsprojekt.

Dels fordi jeg som bosiddende i et landområde slet ikke kan genkende ministerens udlægning af, hvor lys fremtiden ser ud for landsbyerne.

Jeg tror i øvrigt ikke, ministeren vil finde ret meget støtte til sit synspunkt blandt de godt 1 million borgere, der har valgt at bosætte sig i landdistrikterne. Ude i det virkelige liv i landsbyerne, hvor man kæmper imod skolenedlæggelser, lukning af den sidste dagligvarebutik og nedskæring af kollektiv trafik og anden offentlig service, kan ministerens påstand næppe opfattes som andet end en provokation, især fordi ministeren afslutter artiklen med følgende salut: »At bo på landet rummer i sig selv helt særlige vær-